

عوامل خوشبختی در خانواده از نظر قرآن و روایات

اسماعیل اخلاقی

چکیده

نهاد خانواده، یکی از اساسی‌ترین ارکان جامعه‌ی بشری و بستر فرهنگ‌های گوناگون و زمینه‌ساز خوشبختی و یا بدبختی انسان‌ها و ملت‌های دین اسلام نیز - هدفش که برنامه‌ی سعادت و تکامل بشر است - عنايت ویژه‌ای به سلامت، رشد و پویایی این نهاد سرنوشت‌ساز دارد زیرا خانواده نهادی است که بر پایه‌ی ازدواج مرد و زن، شکل می‌گیرد و با تولید مثل، توسعه می‌یابد. این نهاد، اساس زندگی شخصیت انسان و مهم‌ترین عامل تکامل جامعه است، از این رو اسلام برای تاسیس و تحکیم این نهاد سرنوشت‌ساز و پیش‌گیری از فروپاشی آن، رهنمودهای بسیار مهمی عرضه کرده است. تأمل در این رهنمودها و مقایسه‌ی آن‌ها با آن چه در سایر مکاتب درباره‌ی خانواده دیده می‌شود، به روشنی نشان می‌دهد که این مکتب ریشه در روحی الهی دارد و منطبق با فطرت انسانی است و برای صیانت خانواده و پیش‌گیری از فروپاشی آن، راهی جز عمل به رهنمودهای این آیین الهی نیست. ما در این مقاله به چند مورد از این عوامل از منظر قرآن و روایات می‌پردازیم.

کلیدوازگان: قرآن، روایات، عوامل، خوشبختی و خانواده.

خوشبختی در خانواده چیزی است که می‌توان با طرز کردار و گفتار، آن را تامین کرد زیرا خوشبختی و سعادت خرید و فروش نمی‌شود و گرنه فقرا هرگز شیرینی زندگی را نمی‌چشیدند. این طور نیست که هرگاه ثروت وجود داشته باشد، خوشبختی خود به خود از راه برسد.

همراه دارد. بنابراین بر جوانان لازم است که قبل از ازدواج کمال دقت و عاقبت‌اندیشه را انجام دهند و سعی کنند همسری خوب و موافق بیابند. در همین زمینه امام صادق(ع) می‌فرماید: «ازن به منزله‌ی گردن‌بندی است که بر گردن می‌افکند پس مراقب باش که چه چیزی را بر گردن می‌افکنی؛ و برای زن نمی‌توان قیمتی را تعیین کرد، چه خوب و چه بد اما ارزش زن‌های نیک را باطلان و نقره نمی‌شود تعیین کرد زیرا آن‌ها از طلاق و نقره ارزش‌مندترند و اما بدان آن‌ها ارزش خاک راهنم ندارند، زیرا که خاک از آن‌ها بهتر است».^۴

ابراهیم می‌گوید به امام صادق(ع) عرض کردم: «همسر من فوت شده او همسر خوب و سازگاری بود. اکنون قصد دارم مجدد ازدواج کنم. فرمود: «خوب دقت کن که خودت رادر کجا می‌نهی و چه کسی رادر مالت شریک‌می‌گرددانی و پر دین و اسرارات آگاه می‌سازی».^۵

امام رضا(ع) می‌فرماید: «به بندی خدا فایده‌ای بهتر از همسر خوب نمی‌رسد که وقتی او را می‌بیند خشنودت سازد و در غیاب او از نفس خودش و مال شوهرش حفاظت کند».^۶

از این روایات به خوبی فهمیده می‌شود که یکی از عوامل خوشبختی در خانواده دقت در انتخاب همسر است زیرا ازدواج یک امر بسیار مهم و سرنوشت‌ساز است که کامیابی یا شکست در آن، در زندگی آینده تاثیر به سزاگی دارد. همسر خوب و موافق، زندگی را قرین آرامش و آسایش می‌کند و زمینه را برای پرورش استعدادهای درونی و سعادت و خوشبختی فراهم می‌سازد.

بر عکس، شکست در ازدواج موجب یاس و

دل سردی می‌شود و استعدادهای درونی را از حرکت و تکامل باز می‌دارد.

۱. دقت در انتخاب همسر

در این عامل خوشبختی در خانواده، دقت در انتخاب همسر است؛ زیرا ازدواج یک امر بسیار مهم و سرنوشت‌ساز است که کامیابی یا شکست در زندگی آینده تاثیر به سزاگی دارد. همسر خوب و موافق، زندگی را قرین آرامش و آسایش می‌کند و زمینه را برای پرورش استعدادهای درونی و سعادت و خوشبختی فراهم می‌سازد.

بر عکس، شکست در ازدواج موجب یاس و دل سردی می‌شود و استعدادهای درونی را از حرکت و تکامل باز می‌دارد.

۲. ایمان و دین داری

ایمان و دین داری یکی از عوامل بسیار مهم و اساس خوشبختی در خانواده به حساب می‌آید.

مقدمه

خوشبختی در خانواده چیزی است که می‌توان با طرز کردار و گفتار، آن را تامین کرد زیرا خوشبختی و سعادت خرید و فروش نمی‌شود و گرنه فقرا هرگز شیرینی زندگی را نمی‌چشیدند. این طور نیست که هرگاه ثروت وجود داشته باشد، خوشبختی خود به خود از راه برسد. البته اگر بقیه عوامل خوشبختی جمع باشد ثروت چیزی بسیار خوب خواهد بود. به اصطلاح، ثروت برای خوشبختی علت تامه نیست تا خوشبختی ملزم آن باشد. بدون تردید، کانون گرم خانواده و صفاتی آن، با پول، شهرت و ... ارتباط مستقیم ندارد با محبت کردن به یکدیگر و با خودباری می‌توانند چنان صفا و ایمانی در دل‌ها به وجود آورند که خروارها پول و ثروت جای آن را نگیرند. (البته معنای این گفته‌ها تشویق به فقر نیست.)

وقتی رضایت از زندگی را خوشبختی بدانیم دیگر برای سعادتمند شدن به دنبال پول و ثروت نخواهیم بود. چه بسا خانواده‌های فقیری که در اوج رضایت و خوشبختی به سر می‌برند و با همه‌ی ناداری‌های شان احساس خوشبختی می‌کنند، همان گونه که گفته‌اند: «سعادت و خوشبختی، ممکن است به انسان روی آورد. در خانه‌ی محقر و کوچک هم سعادت رامی‌توان به دست آورد، بدون آن که شریک زندگی انسان، شخصی کاملاً عیب و زیبا باشد».^۷

هم چیز به چگونه نگریستن برمی‌گردد. گاهی داشتن ثروت و مادیات باعث اختلاف و بدیختی می‌شود، چنان که ویلیام جیمز در این باره می‌گوید: «آه اگر همه‌ی بشر هم داستان شده، به

بر پایه‌ی صحیحی استوار سازند و به انجام وظیفه مشغول باشند و به کانون خانواده، صفا و محبت و گرمی دهند و با عقل و درایت مشکلات را حل و فصل نمایند. همسر عاقل، امکانات خانواده و شرایط و اوضاع زندگی را خوب در ک می‌کند و با توقعات بی‌جا و بلندپروازی همسرش را در فشار قرار نمی‌دهد. اکثر اختلافات خانواده و کشمکش‌های زندگی، معلول جهالت و نادانی زن و شوهر یا یکی از آن‌ها است. زوجین هر چه عاقل‌تر باشند بهتر می‌توانند همسرداری کنند و وسیله‌ی آسایش و خوشی هم‌دیگر را فراهم سازند و از اختلافات و مشکلات بکاهند. همسر عاقل، گذشت و برداری دارد و با بهانه‌های کوچک و جزیی زندگی را متلاشی نمی‌سازد.^{۱۱} عقل و هوش زن و شوهر در فرزندان نیز تاثیر دارد. فرزندان خانواده‌ی خوش‌فهم و باهوش، غالباً زیرک می‌شوند و بر عکس، حمقات و نادانی پدر و مادر نیز معمولاً به فرزند منتقل می‌شود همسر باهوش و عاقل بهتر می‌تواند در تعلیم و تربیت فرزندانش انجام وظیفه نماید. عقل و درایت یکی از عوامل بالرزش خوش‌بختی محسوب می‌شود که به هنگام گزینش همسر باید کاملاً مورد توجه قرار بگیرد. در همین زمینه امام علی^(ع) می‌فرماید: «با انسان احمق و نفهم ازدواج نکنید زیرا معاشرت با او بلایی است عظیم و فرزندانش نیز ضایع خواهد شد.»^{۱۲}

همچنین امام صادق^(ع) می‌فرماید: «عقل، دليل و راهنمای مون است.»^{۱۳}

۴. تفاهمنامه اخلاقی

چهارمین عامل خوش‌بختی در خانواده تفاهمنامه اخلاقی است چون زن و شوهر باید یک عمر با هم زندگی کنند. اگر خوش‌اختراق باشند زندگی آن‌ها شیرین و دل‌پذیر و گرم و باصفاً خواهد بود و با تفاهمنامه اخلاقی مشکلات زندگی را حل و فصل خواهند کرد و بر عکس اگر هردو یا یکی از آن‌ها بداخلقاب باشند زندگی بر هر دو نفر سخت و دشوار خواهد شد و چیزی نمی‌تواند تلخی آن را شیرین سازد. اخلاق نیک یکی از بهترین عوامل خوش‌بختی محسوب می‌شود که شامل راست‌گویی، امانت‌داری، خوش‌اخلاقی، خوش‌زبانی، خیرخواهی، پاکیزگی، بالادی، گذشت، برداری، وظیفه‌شناسی، نجابت، عفت، کم‌توقعی، نرم‌خوبی، رعایت اقتصاد در زندگی،

در قرآن کریم و روایات معصومین^(ع) نیز به آن تأکید شده است. قرآن کریم در همین زمینه می‌فرماید: **اوَّلًا تَنْكُحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنُنَّ وَلَا مُؤْمِنَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ وَلَا تُنْكُحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبْتُكُمْ وَلَا تُنْكُحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ؛^۷ بازناد مشرک ک تازمانی که ایمان نیاورده‌اند ازدواج نکنید، اگرچه به خاطر مال یا جمال و مقام (موقعیت) شما را به شگفتی آورند و زنان خود را به ازدواج مردان مشرک و بت پرست تا ایمان نیاورده‌اند در نیاورید اگر چه (مال و زیبایی و موقعیت) آنان شما را به شگفتی آورند؛ زیرا آن‌ها شما را به سوی آتش دعوت می‌کنند و خداوند شما را به بهشت و آمرش دعوت می‌نماید.**

همچنین رسول خدا^(ص) می‌فرماید: «هر کس با زنی برای مالش ازدواج کند خدا او را به همین امر و اگذار می‌نماید و هر کس که برای جمالش ازدواج کند به چیزی می‌رسد که از آن کراحت دارد و هر کسی که برای دین داری ازدواج کند خداوند هر سه را برایش جمع می‌کند.»^۸

و نیز امام صادق^(ع) می‌فرماید: «اگر مرد با زنی برای جمال یا مال ازدواج کند به همین امر و اگذار می‌شود ولی اگر برای دین دار بودن او ازدواج کند خدا مال و جمال را نیز نصیبش می‌گرداند.»^۹

البته اسلام مخالف زیبایی و ثروت نیست، اما اگر امر دایر باشد بین دین دار و زیبا و یا دین دار و ثروت مند، دین دار مقدم است زیرا زن دین دار مایه‌ی سعادت و خوش‌بختی انسان است. رسول خدا^(ص) می‌فرماید: «از سعادت و خوش‌بختی مرد آن است که زن صالح و پاک‌دامن داشته باشد.»^{۱۰}

آن چه که از این آیه و روایت استفاده می‌شود، این است که انسان هوشیار هیچ گاه به آراستگی زنان نگاه نمی‌کند و به جمال آنان فریب نمی‌خورد، بلکه به ذاتیات و تدبین وی می‌اندیشد.

۳. عقل و هوش

عقل و زیرکی، یکی دیگر از عوامل خوش‌بختی در خانواده محسوب می‌شود. اداره و تداوم و پیمودن راه راست و حل مشکلات زندگی کار ساده‌ای نیست. اگر دو همسر با هم تفاهمنامه داشته باشند و موقعیت یک‌دیگر و شرایط و امکانات زندگی را خوب در ک می‌توانند زندگی را

از روایات برمی‌آید که زن و شوهر بدون تفاهمنامه اخلاقی نمی‌توانند مشکلات زندگی را حل و فصل کنند. زندگی با همسر بدآخلاق و بدرفتار و ... رنج آور است و انسان هر روز آرزوی مرگ می‌کند زیرا دیدن حالات و رفتار و مشاهده‌ی گفتارهای بد او، از تحمل هر انسان صبور و شکنیابی خارج است. بنابراین، شرط اساسی زندگی سالم، صمیمی، باشاط و باصفاً، داشتن همسری خوش‌اختلاق و عفیف و نیک‌گفتار است.

همسر مشروعش قرار دهد.

۶. اهداف مشترک

یکی دیگر از عوامل خوشبختی در خانواده، اهداف مشترک محسوب می‌شود. هر چه مشترکات میان افراد، افزایش یابد به همان مقدار امکان توافق، بیشتر می‌شود. وقتی دو انسان، علاوه‌های مشترکات فراوان دارند، امکان بیشتری برای همیستی سالم دارند. در پیمودن راه زندگی باید بر مشترکات طرفینی افزود و از زمینه‌های اختلاف کاست. به گفته‌ی مولوی مشترکات، زاغ ولکلک رانیز ساز گار می‌نماید:

آن حکیمی گفت: دیدم هم تکی در بیان زاغ را بالکلکی

در عجب ماندم بجسم حال شان

تاچه قدر مشترک یابم نشان

چون شدم نزدیک، من حیران و دنگ

خود بیدم هر دوan بودند لنگ^{۱۰}

البته این مسئله، راهنم تجربه اثبات می‌کند، هم عقل و هم روان‌شناسی، چنان که یکی از روان‌شناسان می‌نویسد: «روشن است که بسیاری از الگوهای روابط زناشویی می‌توانند عمل کرد رضایت‌بخش داشته باشند. عناصر مشترک زیر احتمالاً در این الگوهای دیده می‌شود:

۱. احترام متقابل: زن یا شوهر در همسر خود توانایی یا ویژگی مهمی را می‌بیند که از نظرش قابل احترام است.

۲. شکیابی: توانایی زن و شوهر در پذیرش کم‌بودهای یکدیگر.

۳. توانایی توافق بر سر هدف‌های مشترک و پیش‌برداشتن‌ها.^{۱۱}

روان‌شناس دیگری می‌گوید: «بهترین حالت هنگامی است که دو همسر در خدمت یک آرمان یگانه چون هنر، عدالت اجتماعی یا خدا به هم پیوسته باشند.^{۱۲}

بنابراین، وقتی که می‌خواهیم هم‌سفر یا همسر را انتخاب کنیم، باید کسی را برگزینیم که با ما در یک مسیر و به سوی هدف مشترک در حرکت بوده و به ارزش‌های موردن‌پسندمان باشد، چون ارزش‌های مشترک بین دو انسان الفت و صمیمیت ایجاد می‌کند ولی کدامیں هدف مشترک، بالاتر از ارزش‌های شرعی و دینی است؟

۷. عمل صالح

از مهم‌ترین عوامل خوشبختی انسان در دنیا و

در نمی‌آورد و این کار بر مونمان حرام شده است. همچنین رسول خدا(ص) می‌فرماید: «خداآوند متعال می‌فرماید: «وقتی اراده کنم که خیر دنیا و آخرت را برای یک مسلمان جمع کنم، قلبی خاشع و زبانی ذاکر و تنی صابر بر بلا به او عطا می‌کنم و همسری به او می‌دهم که از نگاه کردن به وی شادمان شود و آن زن در غیاب شوهر از نفس خود و مال [دارای] شوهرش نگه‌داری کند.^{۱۳}

همچنین امام صادق(ع) می‌فرماید: «کفو بودن در این است که عفیف و پاک‌دامن باشد و از امکانات اقتصادی نیز برخوردار باشد.^{۱۴}

و نیز امام صادق(ص) در باره‌ی سعادت و خوشبختی انسان می‌فرماید: «خوشابه حال کسی که مادرش عفیف و پاک‌دامن باشد.^{۱۵}

این که در فرهنگ دینی و سفارش پیشوایان معصوم(ع) به پاکی و عفت مردان و زنان تاکید فراوان شده، برای آن است که اگر پدر و مادر بدرفار و نایاک باشند و توجه به دستورات شرعی نداشته باشند، در اخلاق و روش کودک اثر نامطلوبی بر جای خواهد گذاشت و اغلب کودکان به خصوص دختران قدم جای قدم مادران می‌گذارند.

آن چه که از این آیه و روایات به خوبی می‌فهمیم، این است که زندگی زناشویی بر پایه‌ی انحصار و اعتماد بر پا می‌شود. زن و شوهر قصد دارند تمام وجود یکدیگر را تصاحب نمایند و دیگری در این کانون راه نداشته باشد. مرد از همسرش انتظار دارد که چشم طمع از مردان بیگانه قطع کند و تمام وجودش را در انحصار او قرار دهد به مردان بیگانه نگاه نکند، محبت دیگری در دلش نباشد، زیبای هایش را در معرض دید دیگران قرار ندهد، با آن‌ها گرم نگیرد و شوخی و مزاح نکند و عفیف و پاک‌دامن باشد.

مرد به هنگام گزینش همسر، در صدد یافتن زن عفیف، باحیا و پاک‌دامن است که صد در صد مورد اعتماد باشد و این خواسته‌ی بسیار بالرزش و مشروعی است زیرا زندگی با یک زن خیانت کار برای یک مرد غیور غیرقابل تحمل است. زن نیز به هنگام ازدواج در صدد یافتن شوهر عفیف و پاک‌دامنی است که صد در صد مورد اعتماد باشد، چشم چرانی نکند و دلش را از محبت زنان بیگانه خالی گرداند و تمام وجودش را در انحصار

شجاعت، ایثار و ... که برای هر انسان یک مزیت واقعی است.

بر عکس این صفات، از نقاط نقص و ضعف انسان محسوب می‌شود مانند: تندخوبی، خشم، دروغ‌گویی، خیانت، لج‌بازی، کینه‌توزی، حسادت، بدینی، بی‌ادبی، پرروزی، بدزبانی، ترس‌سی، نفاق، پرتوقه‌ی، بخل، کثیف بودن، ول خرجی و ... در همین زمینه، روایات فراوانی وارد شده است.

رسول خدا(ص) می‌فرماید: «اگر کسی به عنوان خواستگاری به نزد شما آمد که خلق و دینش را می‌پسندید، با او ازدواج کنید و اگر به این دستور عمل نکنید فتنه و فساد بزرگی در زمین به وجود خواهد آمد.^{۱۶}

و نیز در روایات دیگر می‌فرماید: «دخترت را به ازدواج انسان متقدی و پرهیزگار در آور زیرا اگر دختر را دوست داشته باشد او را آکرام و احترام می‌کند و اگر نسبت به او بعض داشته باشد به او ظلم‌نمی‌کند.^{۱۷}

«حسین بشار واسطی» می‌گوید: «به امام رضا(ع) نوشت، یکی از خوش‌اوندان از دختر خواستگاری کرده است اما بداخل‌الاً است. امام فرمود: «اگر بداخل‌الاً است دختر به او نده.^{۱۸}

از روایات برمی‌آید که زن و شوهر بدون تفاهم اخلاقی نمی‌توانند مشکلات زندگی را حل و فصل کنند. زندگی با همسر بداخل‌الاً و بدرفار و ... رنج آور است و انسان هر روز آرزوی مرگ می‌کند زیرا دیدن حالات و رفتار و مشاهده‌ی گفخارهای بد او، از تحمل هر انسان صبور و شکیابی خارج است. بنابراین، شرط اساسی زندگی سالم، صمیمی، بنشاط و باصفاً، داشتن همسری خوش‌الاً و عفیف و نیک‌گفخار است.

۵. عفت و پاک‌دامنی

از جمله عوامل خوشبختی در خانواده عفت و پاک‌دامنی است. اگر ما به قرآن کریم و روایات معصومان دقیق کنیم به خوبی می‌فهمیم که آنان بر عفت و پاک‌دامنی تاکید فراوان می‌کردند. قرآن شریف در همین زمینه می‌فرماید: «الرَّانِي لَا يَنْكُحُ الْأَزَانَةَ أَوْ مُشْرِكَهُ أَوْ الرَّانِيَ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانَ أَوْ مُشْرِكٌ وَ حُرْمَهُ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ^{۱۹}» مرد زناکار جز بازنکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود

رضای حق نیز دعامی کنند.^{۷۷} شاید انگیزه برای این خیرخواهی و دعا، این آیه باشد: «وَالذِّينَ امْتَأْنُوا وَاتَّبَعُتُمُ ذُرِّيْتُهُمْ بِاِيمَانِ الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيْتُهُمْ وَمَا التَّنَاهُمْ مَنْ عَمَلُهُمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْن»^{۷۸}; کسانی که ایمان آورند و فرزندانشان به پیروی از آنان ایمان اختیار کردن، فرزندانشان را در بهشت به آنان ملحق می‌کنیم؛ و از پاداش عملشان چیزی نمی‌کاهیم؛ و هر کس در گرو اعمال خویش است». در تفسیر قرطبي، ذیل همین آیه فواید پیامبر اکرم (ص) نقل شده است که فرمودند: «خداؤند ذریه‌ی مومن را در بهشت همدرجه‌ی او قرار می‌دهد، هر چند آن ذریه از حیث عمل و پاداش از او نازل تر باشند، برای آن که به وجود ایشان و پیوستگی ایشان، چشم روشن شود».^{۷۹} در قرآن کریم از خیرخواهی، نصیحت و دعای والدین برای فرزندان، شواهد دیگری نیز وجود دارد؛ نظر نصایح لقمان به فرزندش که در طی پنج نصیحت عده‌ه، وی را به توحید و دوری از شرک، حسن خلق، نماز، امر به معروف و نهی از منکر، صبر و شکیابی و میانه‌روی توصیه می‌کند و از تکری، خودپسندی، فخر و مباهات به دیگران منع می‌کند. همچنین در خواست حضرت نوح برای پسرش که خداوند او را به خویش ملحق گرداند: «وَنَادَى نُوحُ رَبِّهِ فَقَالَ رَبَّ أَنِّي مِنْ أَهْلِ وَانْ وَعَدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ»^{۸۰}؛ نوح به پروردگارش عرض کرد: «پروردگار! پسرم از خاندان من است و وعده‌ی تو (در مورد نجات خاندانم) حق است؛ و تو از همه‌ی حکم کنندگان برتری». اما از آن جا که پسر نوح غیرصالح بود و از اهل او حساب نمی‌شد، پاسخ شنید: «قَالَ يَا تُوْحُدُ اللَّهِ لَيْسَ مِنْ اهْلِكَ أَنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٌ فَلَا تَسَأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ أَتَيْ اعْظُمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ»^{۸۱}؛ ای نوح! او از اهل تو نیست؛ او عمل ناصالحی است [فرد ناشایسته‌ای است] پس آن چه را آگاه نیستی از من مخواه». پدر مورد تایید قرآن که به عنوان الگوی والدین معرفی شود، حضرت ذکریا(ع) است که فرزندی موحد و حکیم چون یحیی دارد و او را به عنوان فرزندی نیکوکار نسبت به والدین و پرهیزگار و دور از ستم گری و عصیان می‌ستاید و به او درود می‌فرستد: «وَبِرَا بِوالدِيهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَارٌ عَصِيَانًا وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ ولَدٍ...»^{۸۲}؛ او نسبت

آخرت عمل به احکام شرعی و دینی است و این مطلب را می‌توان از آیات قرآن کریم استخراج کرد. قرآن شریف خانواده‌ای را طراحی می‌کند که مکتب و معبدی است که اعضای آن مدارج بندگی را طی می‌کنند و به حیات طبیه راه می‌یابند. افراد در خانواده، علاوه بر تامین حقوق دنیوی خود مانند امنیت، آرامش، تغذیه، بهداشت مناسب، تحصیل علوم و عدالت اجتماعی و ... حقوق معنوی خود را نیز جست و جویی می‌کنند. مرد و زن موظف به ایجاد شرایط مقتضی و رفع موانع برای دست‌یابی یک دیگر به این حقوق هستند. در همین زمینه قرآن کریم می‌فرماید: «مَنْ عَمَلَ صَالِحًا مِنْ ذَكْرٍ أَوْ اشْتِيَاءٍ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنَجِعَنَّهُ حَيَاهَ طَبِيعَهُ وَلَنَجِعَنَّهُ أَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»^{۸۳}؛ هر کس کار شایسته‌ای انجام دهد، خواه مربا شد یا زن، در حالی که مومن است، او را به حیاتی پاک، زنده می‌داریم و پاداش آنها را به بهترین اعمالی که انجام می‌دادند خواهیم داد. خداوند در این آیه، شرط رسیدن به حیات طبیه و دخول در بهشت و اجر اعمال را، ایمان و عمل صالح ذکر می‌کند و این دو، تنها در محیط خانواده کسب می‌شود.

دین اسلام هیچ گونه فرق میان زن و مرد در کسب حقوق معنوی نگذاشته است: «كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْن»^{۸۴}؛ (آری) هر کس در گرو اعمال خویش است. و نیز در آیه دیگر می‌فرمایند: «وَالذِّينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَدُرِيَّاتِنَا فِرَهَ اعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُمْتَقِنِ امَامًا»^{۸۵}؛ و کسانی که می‌گویند: «پروردگار! از همسران و فرزندان مان مایه‌ی روشنی چشم ما قرار بده و مارا برا برای پرهیزگاران پیشوا گردان». «قره» از واژه‌ی قرار است و منظور از «قره اعین»، آرامش دیدگان است. چشم انسان در چیزی که خواشایند اوست، آرام می‌گیرد. در این آیه، عباد الرحمن از خداوند در خواست می‌کنند که همسران و فرزندانشان را مایه‌ی آرامش چشم آنها قرار دهد و از آن جا که چشم و دل مومن جز به رضای حق آرام نمی‌گیرد، نتیجه‌ی آیه این است که: پروردگار، نسل و اهل خانه‌ی ما را در مسیر خود و مورد رضای خود قرار ده. خلاصه‌ی آن که مومنین - عباد الرحمن - علاوه بر انجام مسئولیت خود در مقابل تامین حقوق معنوی خانواده، برای کمال معنوی آنان و رسیدن به

اولین عامل خوش‌بختی در خانواده، دقت در انتخاب همسر است؛ زیرا ازدواج یک امر بسیار مهم و سرنوشت‌ساز است که کام‌یابی یا شکست در آن، در زندگی آینده تأثیر بسیاری دارد. همسر خوب و موافق، زندگی را قرین آرامش و آسایش می‌کند و زمینه را برای پرورش استعدادهای درونی و سعادت و خوش‌بختی فراهم می‌سازد.

امام رضا(ع) می‌فرماید: «بِهِ بَنَدَهِي خَدَا فَايِده‌اي بِهِتَر از همسر خوب نمی‌رسد که وقئی او را می‌بیند خشنودت سازد و در غیاب او از نفس خودش و مال شوهرش حفاظت کند».

پدر مورد تایید قرآن که به عنوان الگوی والدین معرفی می‌شود، حضرت ذکریا(ع) است که فرزندی موحد و حکیم چون یحیی دارد و قرآن او را به عنوان فرزندی نیکوکار نسبت به والدین و پرهیزگار و دور از ستم گری و عصیان می‌ستاید و به او درود می‌فرستد: «وَبِرَا بِوالدِيهِ وَ لمْ يَكُنْ جَبَارٌ عَصِيَانًا وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ ولَدٍ ...»

- سامی و محمود ریاض، ص ۲۱۷، روز تهران، سال ۱۳۵۶.
۲۴. نحل، آیه ۹۷.
 ۲۵. مذر، آیه ۳۸.
 ۲۶. فرقان، آیه ۷۴.
 ۲۷. حسینی، اکرم، تحکیم خانواده در آموزه‌های قرآنی، نشریه‌ی کتاب زنان، ش ۲۶، ص ۶۸، سال ۱۳۸۳.
 ۲۸. طور، آیه ۲۱.
 ۲۹. قرطیبی، محمد بن احمد، تفسیر قرطیبی، ج ۱۷، ص ۴۵، تهران: دارالکتب العلمیه، سال ۱۴۲۰.
 ۳۰. هود، آیه ۴۵.
 ۳۱. همان، آیه ۴۶.
 ۳۲. مریم، آیه ۱۵-۱۴.
 ۳۳. همان، آیه ۳۲-۳۱.
- منابع:**
۱. قرآن کریم، ترجمه‌ی آیت الله مکارم شیرازی.
 ۲. امینی، ابراهیم، انتخاب همسر، ص ۱۰۲، تهران: موسسه‌ی انتشارات امیر کبیر، سال ۱۳۷۸.
 ۳. بیار، ویرجینیا، چگونه انسان بهتر باشیم، ترجمه‌ی ناهید فخرایی، ص ۹۰، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران: بی‌تا.
 ۴. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، ج ۴، ص ۱۷، تهران: المکتب الاسلامیه، ۱۳۶۷.
 ۵. حسینی، اکرم، تحکیم خانواده در آموزه‌های قرآنی، نشر کتاب زنان، ش ۲۶، ص ۶۸، سال ۱۳۸۳.
 ۶. ر. کزمانی، مصطفی، عشق و خودکشی، سال ۱۳۸۷.
 ۷. صداقت، محمد عارف، زمزم عارف، ش ۱۶، ص ۳۸، قم: سال ۱۳۸۷.
 ۸. الطبری، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۲۳۳، تهران: سال ۱۳۷۶.
 ۹. قرطیبی، محمد بن احمد، تفسیر قرطیبی، ج ۱۷، ص ۴۵، بیروت: دارالکتب العلمیه، ۱۴۲۰.
 ۱۰. کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ترجمه‌ی سید جواد مصطفوی، ج ۱، ص ۳۰، تهران: چاپ دوم، ۱۳۷۷.
 ۱۱. فروع الکافی، ج ۵، ص ۳۳۳، بیروت: دارالاضواء، سال ۱۴۰۵.
 ۱۲. لب، ایاس، روان‌شناسی عشق و رزیدن، ترجمه‌ی کاظم سامی و محمود ریاضی، ص ۳۱۷، روز تهران، ۱۳۵۶.
 ۱۳. مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۵، ص ۲۸۵، بیروت: موسسه‌ی الوفاء، ۱۴۰۹.
 ۱۴. مولوی بلخی، جلال الدین محمد، مثنوی معنوی، ص ۲۶۹، اقبال سال ۱۳۷۶.
 ۱۵. نوری الطبری، میرزا حسین، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۹۳، قم: موسسه‌ی آل البيت، سال ۱۴۰۷.
- انتشارات امیر کبیر، سال ۱۳۷۸.
۱۶. نوری الطبری، میرزا حسن، مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۱۹۳، قم: موسسه‌ی آل البيت، ۱۴۰۷.
۱۷. کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، ترجمه‌ی سید جواد مصطفوی، ج ۱، ص ۳۰، تهران: چاپ دوم، ۱۳۷۷.
۱۸. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۵۱.
۱۹. الطبری، حسن بن فضل، مکارم الاخلاق، ص ۲۳۳، تهران: سال ۱۳۷۶.
۲۰. نور، آیه ۳.
۲۱. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۲۳.
۲۲. همان، ص ۵۱.
۲۳. مجلسی، محمدباقر، بحار الانوار، ج ۵، ص ۲۸۵، بیروت: موسسه‌ی الوفاء، ۱۴۰۹.
۲۴. مولوی بلخی، جلال الدین محمد، مثنوی معنوی، ص ۲۶۹، اقبال سال ۱۳۷۶.
۲۵. الکستو، ریتال و ریچارد، زمینه‌ی روان‌شناسی، ترجمه‌ی محمد تقی براهنی، ج ۱، ص ۱۸۰، بهروز، تهران، سال ۱۳۶۷.
۲۶. لب، ایاس، روان‌شناسی عشق و رزیدن، ترجمه‌ی کاظم صداقت، محمد عارف، زمزم عارف، ش ۱۶، ص ۳۸، قم: سال ۱۳۸۷.
۲۷. ر. ک، زمانی، مصطفی، عشق و خودکشی، پیام اسلام، قم: به نقل از زمزم معارف، ش ۱۶، ص ۳۸، سال ۱۳۸۷.
۲۸. بیار، ویرجینیا، چگونه انسان بهتر باشیم، ترجمه‌ی ناهید فخرایی، ص ۹۰، بنگاه ترجمه و نشر کتاب تهران، بی‌تا.
۲۹. ولیام چیمز، دین و روان، ترجمه‌ی مهدی قاننی، ص ۱۶، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، بی‌تا.
۳۰. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۱۷، تهران: المکتب الاسلامیه، ۱۳۶۷.
۳۱. همان، ص ۱۲.
۳۲. همان، ص ۲۲.
۳۳. بقره، آیه ۲۲۱.
۳۴. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۳۱.
۳۵. کلینی، محمد بن یعقوب، فروع الکافی، ج ۵، ص ۳۳۳، بیروت: دارالاضواء، ۱۴۰۵.
۳۶. همان، ص ۳۲۷.
۳۷. امینی، ابراهیم، انتخاب همسر، ص ۱۰۲، تهران: موسسه‌ی انتشارات امیر کبیر و جبار (و متکبر) و عصیان گرنبود. سلام بر او، آن روز که تولد یافت و آن روز که می‌میرد و آن روز که زنده برانگیخته می‌شود! و مریم مادر نمونه‌ای که فرزندی چون عیسی به دنیا می‌آورد و خداوند فرزندش را به نیکی به مادر توصیه می‌کند. (او اوصانی بالصلوه و الز کاه مادمت حیا و برآبوالدتی و لم يجعلني جباراً شقیاً»^{۳۳})

جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

باید برای سعادت و خوشبختی در خانواده عوامل منطقی و درستی در دست داشته باشیم که بهترین عوامل، در آیات قرآن کریم و روایات معصومان(ع) بیان شده است. از آن جمله می‌توان به: ۱. دقت در انتخاب همسر ۲. ایمان و دین داری ۳. عقل و هوش ۴. تفاهم اخلاقی ۵. عفت و پاک‌دامنی ۶. اهداف مشترک و ۷. عمل صالح اشاره کرد. این عوامل سبب سعادت و خوشبختی انسان در دنیا و آخرت می‌شود. باید به مرد و زن جوانی که می‌خواهند با هم ازدواج کنند توصیه شود در انتخاب همسر به این عوامل دقت کامل داشته باشند که چه کس را در دین و اسرار خود آگاه می‌سازند. مسلمان یک همسر با ایمان، عاقل، بالاخلاق و پاک‌دامن نمی‌تواند بایک همسر بی‌ایمان، بی‌عقل، بداخلاق و خیانت کار و بی‌عفت ازدواج کند و عمرش را با بدبختی بگذراند. ■

پی‌نوشت:

۱. ر. ک، زمانی، مصطفی، عشق و خودکشی، پیام اسلام، قم: به نقل از زمزم معارف، ش ۱۶، ص ۳۸، سال ۱۳۸۷.
۲. بیار، ویرجینیا، چگونه انسان بهتر باشیم، ترجمه‌ی ناهید فخرایی، ص ۹۰، بنگاه ترجمه و نشر کتاب تهران، بی‌تا.
۳. ولیام چیمز، دین و روان، ترجمه‌ی مهدی قاننی، ص ۱۶، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، بی‌تا.
۴. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۱۷، تهران: المکتب الاسلامیه، ۱۳۶۷.
۵. همان، ص ۱۲.
۶. همان، ص ۲۲.
۷. بقره، آیه ۲۲۱.
۸. وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۳۱.
۹. کلینی، محمد بن یعقوب، فروع الکافی، ج ۵، ص ۳۳۳، بیروت: دارالاضواء، ۱۴۰۵.
۱۰. همان، ص ۳۲۷.
۱۱. امینی، ابراهیم، انتخاب همسر، ص ۱۰۲، تهران: موسسه‌ی انتشارات امیر کبیر و جبار (و متکبر) و عصیان گرنبود. سلام بر او، آن روز که تولد یافت و آن روز که می‌میرد و آن روز که زنده برانگیخته می‌شود! و مریم مادر نمونه‌ای که فرزندی چون عیسی به دنیا می‌آورد و خداوند فرزندش را به نیکی به مادر توصیه می‌کند. (او اوصانی بالصلوه و الز کاه مادمت حیا و برآبوالدتی و لم يجعلني جباراً شقیاً»^{۳۳})

